A°. 1915. N°. 21.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 29sten Januari 1915, houdende hernieuwde vaststelling van wijzigingen van het Crimineel Wetboek voor het Krijgsvolk te Lande in de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit :

AFSCHRIFT.
29 Januari 1915.
N°. 40.

—

BESLUIT *van den 29sten Januari 1915, houdende hernieuwde vaststelling van wijzigingen van het Crimineel Wetboek voor het Krijgsvolk te Lande in de kolonie* Curaçao.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 4 Januari 1915, Afdg. B, N°. 15 ;

Den Raad van State gehoord (advies van 19 Januari 1915, N°. 91);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 26 Januari 1915, Afdeeling B, N°. 81;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met intrekking van het Koninklijk besluit van 2 September 1883, N°. 20 (Publicatieblad N°. 14), zooals dat is gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van 28 Mei 1889, N°. 17 (Publicatieblad N°. 15) en van 1 December 1891, N°. 25 (Publicatieblad 1892, N°. 1), opnieuw het navolgende vast te stellen:

Artikel 1.

In de kolonie *Curaçao* zijn de bepalingen van het gemeene strafrecht toepasselijk op alle aan de militaire jurisdictie onderworpen personen, die zich aan gemeene strafbare feiten schuldig maken, behoudens de uitzonderingen bij algemeene verordening vastgesteld.

Wanneer bij de militaire verordeningen op een feit een der straffen van het gemeene recht is gesteld, worden ten opzichte van die straf insgelijks en onder gelijk voorbehoud de bepalingen van het gemeene recht gevolgd.

Artikel 2.

Bij veroordeeling tot eene gevangenisstraf van drie jaren of tot zwaarder straf spreekt de militaire rechter tevens de in artikel 11 vermelde vervallenverklaring uit.

Bij veroordeeling tot gevangenisstraf van minder dan drie jaren kan de militaire rechter de in artikel 12 vermelde ontzegging uitspreken, wanneer hij van oordeel is, dat de schuldig verklaarde ter zake van het gepleegde feit ongeschikt is om in den militairen stand te blijven of de betrekking van militair geëmployeerde te behouden.

Artikel 3.

De bepalingen van het gemeene recht voor het geval van wanbetaling van boeten in strafzaken zijn ook van toepassing bij veroordeeling tot geldboeten door den militairen rechter.

De krijgsraden te velde en die in eene belegerde of berende stad of plaats zijn echter bevoegd de geldboeten te veranderen

in militaire detentie van gelijken duur als de hechtenis, welke voor het geval van wanbetaling der boeten zou zijn opgelegd.

Artikel 4.

De militaire straffen zijn :

A. Hoofdstraffen:

1º de doodstraf met den strop en die met den kogel;
2º de militaire gevangenisstraf;
3º de cassatie;
4º de militaire detentie;

B. Bijkomende straffen:

1º de vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militair geëmployeerde;
2º de ontzegging voor een bepaalden tijd van het recht om bij de gewapende macht of als militair geëmployeerde te dienen;
3º de degradatie;
4º de plaatsing in eene klasse van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen.

Artikel 5.

De doodstraf met den strop wordt uitgevoerd op dezelfde wijze als in het gemeene recht voor de doodstraf is bepaald.

Artikel 6.

Het lijk van den ter dood gebrachte wordt zonder openbare plechtigheid begraven.

Het wordt ter begraving aan de verwanten overgegeven, wanneer deze zulks verlangen.

Artikel 7.

De militaire gevangenisstraf bestaat in opsluiting in eene strafgevangenis.

Haar duur is ten minste één dag en, behoudens de gevallen, waarin zij de straf van den strop vervangt, en die van straf-

verhooging ter zake samenloop van misdrijven, ten hoogste vijftien achtereenvolgende jaren.

Bij strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven is zij ten hoogste twintig achtereenvolgende jaren.

Bij veroordeeling tot militaire gevangenisstraf van drie jaren of meer spreekt de rechter bij het vonnis de in artikel 11 vermelde vervallen verklaring uit.

Bij veroordeeling tot militaire gevangenisstraf van minder dan drie jaren kan de rechter tevens de in artikel 12 vermelde ontzegging uitspreken.

Op deze militaire gevangenisstraf zijn toepasselijk de voorschriften in het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Curaçao* voor de gevangenisstraf gegeven.

Artikel 8.

De straf van cassatie bestaat in eene verklaring dat de veroordeelde is ontslagen uit den militairen dienst, met of zonder ontzetting van het recht om ooit weder bij de gewapende macht te dienen of eene betrekking van militair geëmployeerde te bekleeden.

Artikel 9.

Door de cassatie worden alle rechten, aan vorigen dienst ontleend of verbonden, verloren, daaronder begrepen de aanspraak op pensioen.

Wanneer zij gepaard gaat met de in artikel 8 vermelde ontzetting, wordt tevens het recht verloren om ridderorden, medailles of andere onderscheidingsteekenen, voor zooverre deze laatste ter zake van vorigen dienst zijn verkregen, te dragen.

Artikel 10.

De straf van militaire detentie bestaat in opsluiting in een daartoe bestemd verblijf voor den tijd van ten minste één dag en ten hoogste twee achtereenvolgende jaren, behoudens het geval van strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven, in welk geval haar duur ten hoogste twee jaren en acht maanden is.

Op de militaire detentie zijn toepasselijk de voorschriften in het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Curaçao* voor hechtenis gegeven.

Het verzoek van den veroordeelde om de detentie in afzon-

dering te ondergaan, wordt alleen toegestaan zoo daartoe gelegenheid bestaat.

Artikel 11.

De vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militair geëmployeerde heeft van rechtswege ten gevolge ontzetting van het recht om ooit weder bij de gewapende macht te dienen of eene betrekking van militair geëmployeerde te bekleeden.

De vervallenverklaring heeft bovendien de gevolgen bij artikel 9 aan de cassatie met ontzetting verbonden.

Artikel 12.

De ontzegging van het recht om bij de gewapende macht of als militair geëmployeerde te dienen, wordt uitgesproken voor den tijd van ten minste drie en ten hoogste vijf jaren.

Zij heeft van rechtswege ten gevolge de opheffing van de bestaande dienstbetrekking of het ontslag uit de betrekking van militair geëmployeerde, door den veroordeelde bekleed.

Zij heeft bovendien de gevolgen bij artikel 9, eerste lid, aan de cassatie verbonden en gedurende den tijd waarvoor de ontzegging is uitgesproken, ook die vermeld in artikel 9, tweede lid.

De bij het vonnis bepaalde termijn loopt niet vóór het uiteinde van den duur der hoofdstraf.

Artikel 13.

De degradatie bestaat in het terugbrengen van een onderofficier tot den stand van soldaat.

De gedegradeerde kan bij goed gedrag opnieuw voor bevordering in aanmerking komen.

De militaire rechter kan de degradatie uitspreken bij alle veroordeelingen tot de straf van militaire detentie, tot militaire gevangenisstraf of tot gevangenisstraf, beide van minder dan drie jaren, voor zoover de rechter niet tevens de in artikel 12 vermelde ontzegging heeft uitgesproken, en hij van oordeel is dat de veroordeelde ter zake van het gepleegde feit ongeschikt is om den graad van onderofficier te behouden.

Artikel 14.

Bij veroordeeling van een minderen militair tot de straf van

militaire detentie ter zake van eenig misdrijf tegen den dienst of de subordinatie of van herhaalde desertie, kan de rechter bepalen, dat de veroordeelde na zijn ontslag uit de detentie zal worden geplaatst in eene klasse van militairen aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen voor een tijd bij het vonnis te bepalen, niet te boven gaande één jaar.

Artikel 15.

Wanneer een militair tot militaire gevangenisstraf of tot gevangenisstraf zonder de in artikel 12 vermelde ontzegging, tot hechtenis of tot militaire detentie is veroordeeld geweest, wordt de tijd zijner opsluiting ook der preventieve, niet als diensttijd medegerekend.

Hetzelfde geldt ten opzichte van den tijd in de klasse van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen, doorgebracht.

Artikel 16.

Behalve in de bijzondere gevallen, waarin de poging tot een militair misdrijf bij het Crimineel Wetboek strafbaar is gesteld, is deze alleen strafbaar, wanneer op het voltooid misdrijf door het Crimineel Wetboek de doodstraf met den strop werd gesteld.

In dit geval wordt de poging gestraft met militaire gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren.

Voor de algemeene vereischten van strafbaarheid der poging gelden de voorschriften van het gemeene recht, voor zoover daarvan bij het militaire recht niet uitdrukkelijk is afgeweken.

Artikel 17.

Wanneer bij samenloop van misdrijven een daarvan degradatie of plaatsing in eene klasse van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen, tengevolge kan hebben, kan dit gevolg steeds worden uitgesproken, indien de opgelegde hoofdstraf geene verwijdering uit den dienst ten gevolge heeft.

De betrekkelijke zwaarte van ongelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door de volgorde van artikel 4; die van burgerlijke en militaire straffen door deze volgorde: doodstraf, gevangenisstraf, militaire gevangenisstraf, militaire detentie, hechtenis, geldboete, met dien verstande dat de voorrang van

de gevangenisstraf boven de militaire gevangenisstraf en die van de militaire detentie boven de hechtenis eerst bij gelijke maxima der gestelde straffen in aanmerking komt.

Artikel 18.

Het recht tot strafvordering wegens militaire misdrijven vervalt door verjaring:

1º in zes jaren voor de misdrijven waarop militaire detentie of militaire gevangenisstraf van niet meer dan drie jaren is gesteld, met uitzondering van het misdrijf van desertie;

2º in achttien jaren voor de misdrijven, waarop in het Crimineel Wetboek de doodstraf met den strop werd gesteld;

3º in twaalf jaren voor het misdrijf van desertie en alle andere misdrijven, niet onder 1º en 2º bedoeld.

Artikel 19.

Waar de navolgende straffen bij het Crimineel Wetboek of in eenige andere verordening betreffende het krijgsvolk te lande zijn gesteld, worden zij vervangen:

de kruiwagenstraf door militaire gevangenisstraf voor den voor de kruiwagenstraf ten hoogste aangegeven tijd;

de straf van cassatie met eerloosheid, door militaire gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of door cassatie met de in artikel 8 vermelde ontzetting;

de straf van cassatie met inhabiliteit door militaire gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren of door cassatie met of zonder de in artikel 8 vermelde ontzetting;

de straf van cassatie zonder eerloosheid of inhabiliteit door militaire gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of door cassatie zonder de in artikel 8 vermelde ontzetting;

De straf van het hoogst getal slagen met het afnemen der cocarde voor den langst bepaalden tijd en detentie, door militaire detentie van ten hoogste twee jaren;

de straf van slagen met het afnemen der cocarde en detentie, de straf van slagen met het afnemen der cocarde en de straf van slagen met arrest of detentie, door militaire detentie van ten hoogste één jaar;

de straf van slagen en de straf van detentie door militaire detentie van ten hoogste acht maanden.

de straf van slagen met het wegzenden als eerlooze schelm wordt voor de gevallen, voorkomende in de artikelen 106, 195 en 200 van het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande, vervangen door militaire gevangenisstraf van ten

hoogste tien jaren, voor het geval van artikel 141 van het wetboek door militaire detentie van ten hoogste twee jaren en vervalt voor alle andere gevallen.

Waar de kruiwagenstraf voor een bepaald aantal jaren zonder opgave van maximum en minimum is gesteld, wordt militaire gevangenisstraf van ten hoogste het opgegeven aantal jaren gesteld.

Waar de straf van cassatie zonder nadere bijvoeging is gesteld heeft de rechter de keus tusschen de straffen, hierboven aangegeven als vervangende de drie in het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande voorkomende soorten van cassatie.

Waar als bijkomende straf gevangenisstraf of bannissement is gesteld, vervalt deze straf.

Artikel 20.

De artikelen 16, 18—26 en 29—52 van het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande zijn voor de kolonie *Curaçao* afgeschaft.

Artikel 21.

Ieder feit, strafbaar volgens de militaire strafwetgeving en de bepalingen van militair strafrecht, in andere algemeene verordeningen voorkomende, wordt, voor zoover het niet als diciplinair vergrijp te beschouwen is, geacht een misdrijf te zijn.

Artikel 22.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Curaçao*, vastgesteld bij Ons besluit van 4 October 1913, N? 61 (Publicatieblad N? 67).

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onze Ministers van Justitie en van Oorlog en aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 29sten Januari 1915.

(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
(get.) TH. B. PLEYTE.

Overeenkomstig het oorspronkelijke:

De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) Staal.

Voor eensluidend afschrift:

De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
Staal.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 10n. Maart 1915.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAYEN.

Uitgegeven den 24n. Maart 1915.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.